

Regnet ned i strömmar öste.
 Noach hufvudstupa föste
 Sin familj med mat och boskapshjord
 Frukostdags ombord.
 Kor och småkryp stå i alla hörn,
 Lejonet med roparn står i förn,
 Folk och få förskräcker.
 Elefanten räcker
 Ut sin snabel att ta törn.

Gubben sjelf fick gå och plocka.
 Sem och Ham och Japhet mocka.
 Arken mellan grund och skär och ref
 Låg pompös och dref.
 Sjökort och kompass gaf gubben hin,
 Ingen logg han hade af *Klinton*;
 Men uti kajutan
 Var ej gubben utan
 Lilla tumlarn och kantin.

Fram och åter skutan vräkte,
 Regnet genom fönstret läkte.
 Gubben längtar efter eget torp,
 Släppte ut en korp.
 Han flög ut att pröfva jordens halt,
 Men kom ej igen, som var befaldt;
 Blef väl sjelf en torpar'!
 Eget är att korpar
 Slå sig bra ut öfverallt.

Gubben radslog med sin gumma,
 Hörde djur och menskor brumma,
 Släppte genom dörrn till slut
 Liten dufva ut.
 Gladt hon flaxade af hjertans grund,
 Kom tillbaka om en liten stund,
 Flög omkring och kuttra,
 Tröstande de buttra
 Med en grön oliv i mund.